

ΜΙΑ ΣΕΛΙΣ ΓΙΑ ΤΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΣ ΜΑΣ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝ Ν' ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΟΥΝ...

ΠΩΣ ΔΙΑΛΕΓΟΥΝ Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

(Παροιμίες και γνωμικά μεγάλων συγγραφέων για τις παράξενες προτιμήσεις τών γυναικῶν).

ΣΤΟ προηγούμενο τεύχος του «Μπουκέτου» παραθέσαμε, χάριν τών αναγνωστών μας που επείγονται να νοικοκυρευτούν, μία δλόκληρη σελίδα παροιμιῶν και γνωμικῶν ὄλων τών λαῶν, που ἀποτελοῦν πολύτιμες συμβουλές για τὸ ζήτημα τοῦ γάμου. Σήμερα, προσφέρουμε και στις θελκτικές ἀναγνώστριές μας μία σελίδα σκέψεων και γνωμικῶν τών μεγαλύτερων συγγραφέων τοῦ κόσμου, σχετικῶς με τὸ μεγάλο πρόβλημα τοῦ γάμου. Διαβάστε με προσοχή τὴν σελίδα μας αὐτή. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς στοχασμοὺς αὐτοὺς θὰ σὰς βοηθήσουν νὰ καταλάβετε καλύτερα τὸν χαρακτήρα σας και τὴν ψυχολογία σας ἴσως — πράγμα που τὸ εὐχόμεσθε μ' ὄλη μας τὴν καρδιά στις νεαρὲς ἀναγνώστριές μας! — νὰ ἐπιτύχετε στὴν ἐκλογή ἑνὸς καλοῦ συζύγου!

Ἐν πρώτοις, ἡ γυναίκα **μ πο ρ ε ῖ** νὰ διαλέξῃ ἕναν ἄντρα;

«Στοὺς ἀτυχεῖς γάμους, ἡ γυναίκες εἶνε λιγώτερο ὑπεύθυνες ἀπὸ τοὺς ἄνδρες, γιατί ἡ ἐκλογή τοῦ συζύγου των δὲν ἐξαρτήθηκε ἀπὸ αὐτὲς» — λέει ἡ πολυπειρη κυρία ντὲ Ριέ, ἡ φίλη τοῦ Μαζαρινου.

Και ὁ ἀββάς Πρεβῶ, ὁ συγγραφεὺς τῆς «Μανὸν Λεσκῶ» φτάνει στὸ σημεῖο νὰ λέῃ ὅτι:

«Ἡ γυναίκα δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ διαλέξῃ μόνη τῆς τὸν σύζυγό τῆς, ἐπειδὴ για τὴν ἐργασία αὐτὴ χρειάζεται ψυχρὰ λογικὴ και παρατήρησις. Μὰ ἡ γυναίκες σκέπτονται συνήθως με τὴν καρδιά — και ἡ καρδιά θρίσκειται μακριὰ ἀπὸ τὸ μυαλό!»

«Ἡ γυναίκες λογικεύονται μόναχα μέσα στοὺς σπασμοὺς τῆς ἀγάπης, ὅταν δηλαδὴ σταματᾷ ἡ λειτουργία τοῦ ἐγκεφάλου των», ὑποστηρίζει ὁ Ὀνορέ ντὲ Μπαλζάκ.

Ὡστόσο, εἶνε μιά μεγάλη ἀλήθεια ὅτι ἔχει και ἡ καρδιά τὴν δικὴ τῆς λογικὴ:

«Κανεὶς δὲν θὰ μπορέσῃ ποτὲ νὰ καταλάβῃ τις ἰδιότητες μίως γυναικείας καρδιάς» — κατὰ τὴν γνώμη τοῦ Λαφονταίν.

Ἡ κυρία ντὲ Σεβινιέ ἔχει ἀντίθετη γνώμη:

«Ἡ λογικὴ τῶν γυναικῶν ἴσως νὰ εἶνε ἡ μόνη ἀνθρώπινη λογικὴ, γιατί ἐκπορεύεται πάντοτε ἀπὸ τὴν καρδιά».

«Ἡ καρδιά λαμβάνει συχνὰ ἀποφάσεις, τις ὁποῖες τὸ μυαλό δὲν τολμᾷ ποτὲ νὰ λάθῃ» — μᾶς λέει ἡ ὄνις ντὲ Σκυντερλ.

Ἡ διαβόητος Νινὸν ντὲ Λανκλό, ἡ ὁποία εἶχε διατηρήσει τὴν νεανικὴ δροσιά τῆς μέχρις ἡλικίας 90 ἐτῶν, ἔδωσε ἕνα ἀριστουργηματικὸ ὄρισμό τοῦ ρόλου τῆς γυναικείας καρδιάς και λογικῆς:

«Μιά γυναίκα δὲν πρέπει ποτὲ νὰ παίρῃ φίλο χωρὶς τὴν ἔγκρισιν τῆς καρδιάς τῆς, οὔτε και σύζυγο χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῆς λογικῆς τῆς».

Ἄλλοιμονον ὅμως! ἡ καρδιά δὲν εἶνε πάντοτε ὁ μοναδικὸς ὁδηγὸς τῶν πράξεων τῆς γυναίκας:

«Ὁ ἐγωῖσμός παίξει συχνὰ σπουδαῖο ρόλο στὴν ἐκλογή που κάνει μιά γυναίκα» — εἶπεν ὁ Σανφόρ.

Ἡ γυναίκα — ἰσχυρίζεται ὁ Βωθενάργκ — κανοντας ἐκλογή φίλου ἢ συζύγου, λαμβάνει περισσότερο ὑπ' ὄψει τῆς τὴν γνώμη τῶν ἄλλων γυναικῶν παρά τὴν δικὴ τῆς.

Ἡ γυναίκα ἐνθουσιάζεται περισσότερο με τὰ χαρίσματα που ἀνακαλύπτουν οἱ ξένοι σ' ἕναν ἄντρα, παρά με τις πραγματικὲς ἀρετὲς του, τις ὁποῖες ἀνακαλύπτει ἡ ἴδια» — δογματίζει ὁ Ἄλφονσος Κάρρ.

Συχνὰ, ἡ γυναίκα ὁδηγεῖται στὴν ἐκλογή τῆς ἀπὸ μιά μεγάλη σωματικὴ ἢ ψυχικὴ διαφορά. Ὁ ἀββάς Πρεβῶ εἶνε τῆς γνώμης ὅτι:

«Ἡ ἀντιθέσεις δημιουργοῦν πολλοὺς περισσότερους δεσμοὺς παρά ὁ ἀπόλυτος συντακτισμός αἰσθημάτων και σκέψεων».

Και ὁ Μιραμπῶ ἐπικυρώνει τὴν ἄποψιν αὐτὴ τονίζοντας ὅτι:

«Ἡ γυναίκα ζητᾷ πάντοτε, κατὰ προτίμησιν, ἕναν χαρακτήρα ἀντίθετο τοῦ δικῆς τῆς».

Πρὸ παντὸς, ἡ γυναίκα συγκινεῖται ἀπὸ τὴν δόξα και τὴν... ἀσχημιά!

«Ἐκεῖνο που ἡ γυναίκα — πλάσμα ἀδύνατο, ἰδιότροπο κι' εὐμετάβολο — ζητᾷ ἀπὸ τὸν ἄνδρα, εἶνε ἡ δύναμις. Τὴν συγκινοῦν ὄλες ἡ ἐκδηλώσεις τῆς ἀνδρικής ρώμης» — λέει ὁ Ὑγκ λὲ Ρου.

«Ἡ ὠραίες γυναίκες δὲν ἔγιναν για τοὺς ὠραίους ἄνδρες!» — ὑποστηρίζει μιά κινέζικη παροιμία.

«Οἱ ἀσχημοὶ ἄνδρες εἶνε ἀποκρουστικοὶ μόναχα στοὺς ὁμοφύλους των!» — λέει ἐξ ἄλλου ὁ πνευματώδης Ἀδόλφος Μπελό.

Και ὁ Ὀνορέ ντὲ Μπαλζάκ προχωρεῖ πάρα πέρα:

«Ὅποιος ἄνδρας ἰσχυρίζεται ὅτι ἀποκλείεται νὰ ἔχῃ ἀντεραστή ἕναν γορίλλα, ὁμολογεῖ ὅτι... δὲν γνωρίζει τὴν γυναικεία καρδιά!».

«Ἡ γυναίκες ἐρωτεύονται πραγματικὰ ἢ τοὺς πολὺ ὠραίους ἢ τοὺς πολὺ ἀσχημοὺς ἄνδρες» — λέγει ὁ Αἰμίλιος Ζολᾶ, ἄλλος μέγας μυθιστοριογράφος.

«Ἡ γυναίκα ἀγαπᾷ με τὴν καρδιά τῆς ὅτι περιφρονεῖ ἢ τῆς προκαλεῖ ἀηδία» — κατὰ τὴν γνώμη τῆς Γεωργίας Σάνδη.

Πολὺ ψυχολογημένη εἶνε και ἡ ἀκόλουθος παρατήρησις τῆς θαρῶνης Στάλ:

«Συχνὰ, πολὺ συχνὰ μάλιστα, ἡ γυναίκα παραδίδεται σ' ἕναν ἄντρα που δὲν θὰ τὸν ἤθελε για σύζυγο. Ἀπὸ αὐτὸ θγαίνει τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ ἔρωσ και ὁ γάμος δὲν ἔχουν τίποτα τὸ κοινὸν μεταξύ των».

«Ἐπάρχουν ἄνδρες βάρβαροι, ἀπότομοι, δξύθυμοι, που ἀποπνέουν μιά δυνατὴ ὁσμὴ ἀνδρισμοῦ. Ἡ μυρωδιά αὐτὴ μεθάει τὴν γυναίκα περισσότερο ἀπὸ τ' ἀρώματα που μεταχειρίζονται οἱ γόητες τῶν σαλονιῶν» — φρονεῖ ὁ Ὀκτάβιος Μιρμπῶ.

Ἐπάρχουν ὅμως και πολλοὶ συγγραφεῖς με ἀντίθετη γνώμη. Ὁ Ἄντρέ Τεριέ εἶνε τῆς γνώμης ὅτι:

«Ἐνας ἀσχημος ἄνδρας δὲν ἰπορεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ βαθὺ αἰσθηματὲ μιά γυναίκα. Συγκρατεῖ μόνον για λίγη ὥρα τὴν προσοχή τῆς, — ὅπως ἕνας πίθηκος στὸ κλουβὶ ἑνὸς ζωολογικοῦ κήπου».

«Ὅταν μιά γυναίκα προτιμᾷ τοὺς ἀσχημοὺς ἄνδρες ἀπὸ τοὺς ὠραίους, αὐτὸ σημαίνει ὅτι δὲν μπόρεσε νὰ συγκινήσῃ τοὺς τελευταίους» — λέει ὁ Λαμαρτίνος.

Ἄλλ' ὁ Ἄλφονσος Κάρρ, ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Ἐπὸ τὰς φιλύρας», θάζει τὰ πράγματα στὴν θέσιν τους με τὸν ἀκόλουθο ὄρισμό:

«Δὲν ὑπάρχει στὸν κόσμον γυναικῆ, ἡ ὁποία νὰ μὴν ἔκανε, μιά τουλάχιστον φορὰ στὴ ζωὴ τῆς, μιά ἀνεξήγητη και ἀξιογέλαστη ἐκλογή. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονοῦμε ὅτι ἡ ἀγάπη τὴν ὁδήγησε στὴν ἐκλογή τῆς. Ἡ γυναίκα αὐτὴ ἀγάπησε τὸν ἔρωτα και ὄχι τὸν ἄντρα...»

Ἐντελῶς ἀκατανόητος ἐξ ἄλλου εἶνε ἡ προτίμησις που αἰσθάνονται ἡ γυναίκες για τοὺς... θλάκες!

«Ἐνας ἀνόητος τὰ καταφέρνει καλύτερα στὸν ἔρωτα ἀπὸ ἕναν ἐξυπνο» — σύμφωνα με μιά γαλλικὴ παροιμία.

«Εἶνε πανθομολογούμενο — λέει ἡ κυρία ντὲ Ριέ — ὅτι οἱ ἀνόητοι ἄνδρες συγκινοῦν τις γυναίκες. Τὸ περιεργὸ αὐτὸ φαινόμενο ὀφείλεται στὸ ὅτι οἱ ἀνόητοι λένε πράγματα, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ τολμοῦσε, δὲν θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ ἐξοστομίσῃ ἕνας μυαλωμένος ἄνθρωπος. Καὶ αὐτὰ ἀκριβῶς τὰ λόγια ἔχουν τὴν ἰκανότητα νὰ μεθᾶνε τις γυναίκες, — τις ἐπιπόλαιες βέβαια γυναίκες».

«Μιά ὠραία γυναίκα — φρονεῖ ὁ Ντιντερό — πρέπει νὰ παίρῃ καμαριέρα μιά ἀσχημη κοπέλλα. Γιατί, λοιπόν, μιά ἐξυπνη γυναίκα νὰ μὴ παίρῃ σύζυγο ἕναν ἀνόητο, για νὰ διατηρῇ κάποια ὑπεροχὴ ἀπέναντι του;»

«Ἡ γυναίκες προτιμοῦν τοὺς ἀνόητους, ἐπειδὴ δὲν μποροῦν αὐτοὶ νὰ καταλάβουν τὴν πνευματικὴ των κατωτερότητα!» — λέει ὁ μισογύνης Ὀκτάβιος Μιρμπῶ.

Ἄλλ' ὁ στρατηγὸς Μπουλανζέ εἶνε πιὸ... συγκαταβατικὸς. Καὶ νὰ τί γράφει:

«Ὁ ἀνόητος παύει νὰ εἶνε ἀνόητος ἀπὸ τὴν στιγμή που θὰ μπορέσῃ νὰ κατακτήσῃ τὴν καρδιά μίως γυναίκας».

Μοναδικὴ ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ Γυναικείων Φορεμάτων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς διαπρεποῦς καλλιτέχνιδος μοδίστας κ. ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ, Σύνταγμα, Μητροπόλεως 14 α', Ἀθῆναι.

